

EDINOST

Glasilno Slovenskega političnega društva za Primorsko

»V edini je moč.«

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vsa leto je 60 gl., za polu leta 30 gl., za četrt leta 15 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 15 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 10 kr. — Naročnice, reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Torrente, »Nava tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Torrente«. »Nuova Tipografia« vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznanih in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Volitve na Goriškem.

Šest let je mnogo let.

Državni zbor je razpuščen in v kratkem homo tudi mi na novo volili poslance za Dunaj. Zato se moramo hitro in dobro pripraviti na te volitve, da si izberemo prave poslance. Vsled razdelitve volilnih pravic nam spala sicer samo jeden povsem naroden sedež za državni zbor, a tudi pri ostalih treh sedežih moremo po mogočnosti uplivati, da se izvolijo možje, ki poznajo tudi naše težave in nadloge, ki imajo srce na pravem mestu, ki sicer delujejo za njih ožje sorojake, a imajo tudi čut enakopravnosti in ne črtijo vsega, kar je slovenskega; katerim ni naglavni greh, da se je kdo na slovenskih tleh od slovenske matere rodil.

Dobro si moramo zapomniti posamezna črtice iz naše zgodovine zadnjih šest let; paziti moramo, da tudi v ostalih treh skupinah ne oddamo slovenskih glasov onim možem, katerim je glavna naloga, da bi se slovensčina čisto zatrla, slovenski rod ugonobil.

Volilni razred kmetijskih občin sodnjih okrajev Gradiška, Kormin, Cervinjan in Tržič bo volil 29. t. m. v Gradiški jednega poslanca. Za ovi sedež nasvetuje rudečkarska »Unione«, ki močno škili čez avstrijske meje in kojega društva patronom je vsak zvest Avstrijec tru v peti, toraj tudi vsak Slovenec nestrpn in barbarska pošast — nekega Vicentinja. Patrijotično-katoliško društvo pa, ki v svojih krogih večkrat povdarja pravičnost tudi slovenskih želj in teženj — kandidira goriškega prošta dr. Valussija. Vsi volilni možje našega naroda, ki spadajo v to skupino, morajo odločiti se

za dr. Valussija, ker nam je pravičnejši uže kot katolik.

Italijanski liberalci in »Union-ovci« le malo marajo za vero, še manj jim je na srcu enakopravnost; za to tudi ž njimi ne moremo hoditi in njihovih mož za poslance voliti ne smemo. Uže pri izvolitvi slovenskih volilnih mož v tej skupini moramo gledati na to, da so vsi izvoljeni za pravicoljubnega Valussija, ki se bo gotovo poganjal za to, da bi se dale vsem narodom, toraj tudi Slovencem, jednake pravice, kajti Avstrija bo le potem močna, kedar bodo njeni narodi zadovoljni. Vsi volilni možje naj toraj 29. t. m. v Gradiški oddajo svoje glasove za Valussija! Sramotno bi bilo, ko bi tega ne storili; saj vsaj hočemo, da bo naša domovina srečna, ona pa bo le potem srečna, če bodo ljudje na njej srečni. Ker je skoraj gotovo, da bodo tudi vsi domorodno avstrijsko misleči italijanski volilci za Valussija glasovali, bode in mora kandidat »Unione«, kateremu društvu je židovsko glasilo »Corriere di Gorizia«, ki je polen psovk na uboge Slovence, — ogromno propasti.

Volilni razred mest bi volil 2. jun. Tudi v tem razredu imamo v Gorici, Tolminu, Bolcu, Kobaridu, Kanalu, Ajdovščini in v Sezani naše slovenske volilce, kateri gotovo svoje glasove le pravicoljubnemu oddajo. Doslej se proglašajo za ovi razred dosedanji državni poslanec in deželni glavar grof Coronini. Jednoglasno odda slovenski meščan in tržan svoj glas za ovega kandidata, saj je uže večkrat dokazal, da spoštuje naš jezik in se tudi v novjšem času noče pajdašiti z istimi, ki se iz vere in narodnosti naše norčujejo. Coronini je zvest dr-

žavljan, udan podložnik našemu cesarju in vešč jezika našega. Kdor pa jezik naš pozna — njemu zagrizel sovrag biti ne more.

Volilni razred velikega posestva vse goriške in gradišanske mejne grofije bo volil 8. junija jednega poslanca. Doslej je bil temu razredu zastopnik dr. Pajer, ki je iz novejše dobe znan kot zagovornik Fitz in Makuca in kot prijatelj kmalo te, kmalo one italijanske stranke. Da mu celo patroni »Unione«, ki so ga poprej hvalisovali, ne zaupajo prav, vidi se iz tega, da so ga popustili in postavili za kandidata grofa Pace-ta. Od druge strani pa se čuje glas, da namerjavajo nekateri neodvisni italijanski veleposestniki postaviti mladega kneza Hohenlohe. Tudi v tem razredu veleposestnikov imamo mnogo slovenskih volilcev, ki pa gotovo Pajer-u svojih glasov ne dade, saj jim je v spominu dogodivščina »Fitz-Makuc«. Če pa zjedinijo svoje glasove za Pace-ta ali za Hohenloha, prepučamo popolnoma sprevidnosti naših zavednih veleposestnikov. Morda bi celo kazalo, da si izbero lastnega kandidata in ako bi prav v manjšini ostal. Mogoče je pa tudi, da se italijanski glasovi na Pajerja, Paceta in Hohenloha razkosajo — toraj treba največje previdnosti. Ne hodimo na limanice!

Skupina kmetijskih občin sodnjih okrajev: Gorica, Kanal, Ajdovščina, Tolmin, Cirknje, Sezana, Komen pa bo volila 29. maja jednega poslanca. Da se takrat na voliščih v Gorici, Tolminu in Sezani otdadé samo narodni glasovi, tega smo si gotovi — in vendar tudi tu spati ne smemo. Do sedaj je zastopal ovi razred dr. Josip vitez Tonkli, ud Hohenwarto-

vega kluba, ki je z ostalimi slovenskimi državnimi poslanci iz Kranjske in Štajerja vzajemno postopal. Da tudi sedaj zopet izroči slovensko prebivalstvo naše grofije ovemu možu svoj mandat in ga izbere za poslanca, to je več nego gotovo. Sicer se je po časopisih zadnjega leta sem ter tja pisalo, kar je tudi pisatelj uvodnega članka »Slovenskega Naroda«, konstatiral, da ni dr. Tonkli svoje popolne eneržije v dosego naših narodnih pravic vporabil, a pustimo to, saj kar ni, more še biti in prav v novem državnem zboru bo prilike dovolj, da se obistini narodna delavnost. Da so se sem ter tja po Tolminskem, Vipavskem in tudi na Krasu oglašali posamezni, katerim je bilo delovanje Tonklijevo premalo energično, to je več nego res in to posebno od zadnjega zasedanja goriškega deželnega zbora. To vemo iz ust nekaterih deželnih poslancev samih. Treba pa je, da dr. Tonkliju, možu našega daljnega zaupanja uže pred volitvijo še jedenkrat pokladamo na srce, da se ima in mora boriti z vso eneržijo za naše svetinje. On pozna naše težave, nadloge; on spoštuje in ljubi naš jezik in ima možnosti dovolj, da zagovarja in zahteva naše pravice. Potegnoti se mora, da zadobimo olajšave za kmetijski stan, katerega on v prvi vrsti zastopa. Nikdar naj ne pozabi onih, koji mu izročé častno mesto državnega poslanca. Potegnoti se mora — ne samo da dobimo novo hišo sodnijsko — temveč, da bode v uradu tudi naš jezik veljal; da bodo vsi uradniki, ki imajo z slovenskim ljudstvom opravilo, znali naš slovenski jezik. Doslej je žalibog še vedno žalostno pri nas, da sodnik večkrat ne zna govoriti z ljudmi v

PODLISTEK.

Narodne pripovedke.

Iz Spodnje Štirsk.

VIII.

Nekoč so bili trije bratje. Oče pravi nekega dne staršemu sinu. Sin! moral boš iti služiti, močan si že dovolj, da si boš kruh služil, doma vas ne morem vseh rediti, glej da prideš h kakemu grajščaku v službo. Sinu so solze zaigrale v očeh, mlo se mu stori, pri srcu ga nekaj teži; ljubi dom, rojstveni kraj, svoje tovariše brata, mater in očeta mora zapustiti, in se napotiti v neznan kraj.

Naveže culico, nateknoviš na palico in jo čez ramo obesi. Vzame slovo od očeta, mater in bratov, in solznimi očmi zapusti rojstveni kraj, zdaj pa zdaj še se ozre nazaj, na zadnje pa mu izgine preljubi dom v daljavi.

Pride k nekemu grajščaku ter prosi oskrbnika, naj bi ga vzel v službo. Oskrbnik to grajščaku naznanj; grajščak pa pravi, vzamem te, ali leta ne boš imel, dokler na raztrgaš železnih čevljev. Drugega ne boš delal, le vrata boš odpiral in zapiral. Strašno dolgo ni mogel leta doslužiti in železnih čevljev raztrgati. Kadar pa je videl, da se uže majhna luknja na čevljih pozna, stopi pred grajščaka in reče: Zdaj imam jaz svoje leto! Grajščak ga praša: Kaj hočeš imeti za »lon«. On pa reče: Dajte mi tak prt, da vse pride nanj, kar bom velel. Grajščak mu da tak prt in sluga se napoti proti domu.

Pride do neke krčmarice in jo za prenočišče prosi: Ona ga vpraša, če hoče kaj piti ali jesti, ali on odgovori, da ima vsega dovolj, pogrne prt na mizo in reče: Naj bodo najboljši jedi in pijače na mizi in takoj je bilo za vso hišo dovolj pljače in jedi.

Kadar pa on po noči trdno zaspi, zamenj mu krčmarica prt. Pride domu, prašajo ga, kaj je zaslužil. On jim hoče pokazati, pa nič ne opravi s tem prtom.

Sedaj pa gre srednji služiti; in prav k tistemu grajščaku; tudi ta dobi železne čevlje, katerih ni dolgo mogel raztrgati. Pa vendar po dolgih letih te čevlje »prebrusi«, in selaj ga grajščak praša, kaj hoče imeti za lon? On pa odgovori, da takega osla, kateri bo zlate spuščal. Grajščak mu ga dá. O pride do prav tiste krčmarice in prosi tam za prenočišče; ukaže si pijače in jedi. Ko je bil malo napojen, reče: Oslek, spuščaj zlate! in podtakne svoj klobuk osleu pod rep in tako je polu klobuka zlatov nalovil in jih krčmarici dal; tudi on tam prenoči. Ali krčmarica osla po noči podmeni z družim. Pride domu, oče praša, kaj je zaslužil. On pa reče, da ima takega osla, kateri spuščá zlate. Nastavi klobuk in pravi. Oslek, davaj zlate iz sebe; ker pa na prvo besedo nič ne opravi, še z močnejšo besedo zaroti osla, a tudi zdaj nič ne pomaga; vzame palico in osla prav dobro natepe. Zlaj pa gre služiti tretji brat, katerega sta ona brata za bebeca imela. gre k prav tistemu grajščaku, tudi on dobi železne čevlje; ko vidi, da so čevlji močni, drgnol in brusil je ž njimi po železnih vratih, da bi jih poprej pregledal. Kadar pa vidi, da imajo čevlji uže luknjo, stopi pred grajščaka in mu

reče: Tudi jaz tretji brat sem leto doslužil. Grajščak ga vpraša, kaj on zahteva za svoje plačilo. On pa reče, da če imeti tako kladivo (»macelje«) da bode sam tolkel, kadar bo on motel. Tudi temu da grajščak omenjeno reč, in tretji brat se napoti domu. Pride do tiste krčme, ukaže si prinesiti pijače in jedi; ker pa ni imel denarjev, ponudi se krčmarici, da hoče nekaj drv nacepiti in to se mu dovoli. On zagovzdo nastavi in reče: »Macelj« tolči! in mahal je »macelje« po zagovzodah, da se je vse razletelo. — Krčmarica, ko to vidi, reče mu, naj skozi noč pri njej ostane, in on privoli. Kadar pa trdno zaspi, zamenj mu krčmarica po noči »macelja«. Zjutraj vstane in sedaj še dobi pijače in jedi; ko pa se je napil in najel, reče: Sedaj pa grem malo drv nacepiti; ona pa pravi, da ni treba, da je večeraj dovolj nacepil. On pa le gre brez njene volje drva cepit, in reče: »Macelja« tolči! ali macelj se ni ganol, nareži se nad njim drugokrat z močnim glasom, — pa tudi sedaj še ne gre, razsrjen se zadere še tretjokrat: Macelj tolči! in sedaj je začel macelj gori na podu močno tolči, ker ta je bil njegov in krčmarica ga je gori shranila. — Grozen ropot in rušenje je postalo, da so se šipe v oknih tresle, in žebli s podobami vred na tla padali; krčmarica se prestraši ter naglo iz izbe pribeži, ker misli, da zlaj in zdaj vse skupaj pade in reče njemu: Za Boga, prosim te! reči, naj to kladivo miruje, sicer mora vse na kup pasti. Poda mu tak prt, da karkoli reče, naj pride nanj, vse pride. Zlaj reče on macelji, naj počiva in zdajci se umiri. Ko pa je prt dobil, reče zopet macelju, naj še močnejše tolče; in zdajci še močnejše tolče, nego prvokrat, tako da so vse šipe v

oknih popokale — zlaj spet prihiči krčmarica in ga še lepše prosi, naj reče, da se macelj umiri ter pristavi: — Jaz vam dam takega osla, kateri zlate iz sebe spuščá; on se zareži in macelj je zopet umiri, krčmarici pa reče, — naj mu ga le prižene. Ona mu osla res prižene in on ga vzame, krčmarica otide, on pa srdit pravi: Z menoj se ni dobro saliti, in še z močnejšim glasom zakriči: Macelji tolči tako, da hiše in »babe« potolčeš, in macelj izvrši ukaz svojega gospodarja. — Zlaj naš znanec pobere vse svoje imetje in se napoti proti domu. Kadar pride domov, ugleda ga najprej oče in mu reče: Sinko moj, kaj si zaslužil? On pravi: Oče moj, jaz imam tak prt, da pride vse nanj, kar velim, jedi in pijače. Oče misli, da je zgubil pamet, on pa prt razgne na mizo in veli jedi in pijače, in bilo je dovolj obojega.

Ko naj-starši brat to vidi, reče, ta prt je moj. Tudi še pravi, da ima takega osla, kateri zlate spuščá; ko to zasliši srednji brat, stopi pred svojega mlajšega brata in pravi: Ta osel je gotovo moj. On pravi: Tiho! imam tako reč, da vas vse pobije, če me vjezite. Vsi domači ga za bebeca imajo in ga še bolj ozmerjajo. Če ne bode miru, prvi bratoma, — oba skusita mojo jezo in se prepričata, da se jaz ne šalim, ali ona mu ne verujeta, dokler ne skusita. Macelj — zakliče najmlajši brat — tolči, le tolči! — in macelj je potolkel oba brata. Ta brat pa je še dolgo živel v svojem kraju ter se poročil z neko prav zalo devojko, vsega je imel v obilici, blaga, sreče in otrok.

njihovem jeziku, da se pri porotnih obravnavah potrebuje tolmač itd. Doslej se še vedno sliši, da uradnije ne uradujejo z slovenskim ljudstvom v slovenskem jeziku; da se rabi mesto materinščine italijanski ali pa nemški jezik.

Jednako tudi naše šole niso take, kakoršnih si želimo. Mestne šole so ali nemške, ali italijanske; srednje pa nemške in le nemške. Pred leti je bilo temu boljše, nego sedaj.

Koncem menimo, da bi naš kandidat lahko pred volitvami tako ukrenol, da zaradi njegove navzočnosti na Dunaji ne trpe zastopi v deželi. Lehko nam ostane še na dalje deželni poslanec, glavarjev namestnik in tudi deželni odbornik, kajti kot deželni poslanec ima le takrat v deželi dela, kedar ni zasedanja na Dunaji in tudi kot deželni odbornik ima lahko v svojej nenavzočnosti namestnika. Pač pa je kot jedini slovenski zastopnik goriške grofije v deželnem šolskem svetu brez namestnika. Šolski svet, ki ima prevažen biser naš v svojej roki, ima mesečno po vsaj jedno sejo — in našega zastopnika pač ni, ker je radi zasedanja državnega zbora zadržan. Pred volitvami toraj živo pokladamo našemu kandidatu na srce, da bi v to delal, da se drug slovenski zastopnik deželnega odbora odpošlje v šolski svet, kajti prav tam je glas njegov prevažen in mnogokrat odločilen. To v ozbiljen prevdarek. Sicer se sem ter tja čuje, da bi nekateri radi imeli nekega izglednega in povsem narodnega ter spretnega c. k. uradnika za kandidata, ali tudi mi smo tega mnenja, da se burjica poleže in da ostane dr. Tonkli naš državni poslanec, posebno če se iz novega z vso energijo po spretnjej svojej izurjenosti poprime delovanja za narodno blagost in za dosego enakopravnosti v uradu in v šoli. Dobro pa se nam zdi, da se pred volitvami pomenimo in da odkritosrčno povemo: »kaj in kako«. »Oko v oko« — in zaupljivo in volili bomo vsi brez razločka jednoglasno.

Tu nekoliko o volitvah. Danes pa uže kličemo goriškim Slovincem: »Stojimo trdno, kakor skala; pokažimo se može korenjake, da bo naše ime častno pred svetom, kajti kakor si posteljemo, tako bomo ležali!«

Nova meja tržaškega mesta, ali „Pomerio“.

Okdar je hotela tržaška okolica se od mesta ločiti — žalibog, da se ni, ker danes bi bili v boljšem blagostanju v narodnih in materjalnih zadevah — od onega časa naši magistratovi in sploh sovražniki našega naroda vedno sudirajo, kako bi našo okolico popolnoma ugonili, da potem ložeje Italiji dokažejo, da so tudi tržaški okoličani postali Italijani, ter da treba Trst odrešiti. Da bi ložeje dospeli do takega cilja, začeli so nam krajsati naše pravice: odpravili so naše delegate (domače župane), namestili so jih in nam vsilili njih uradnike ali Capi villa, Capi distrettuali in rurali, kateri prav po turške sili vladajo okoliško rajo.

Gorje mu, kdor noče pripoznavati njih avtoritete! Po naših šolah vsiljujejo italijanski in spodrivajo slovenski jezik, ter dobro je znano, kake zasluge imajo naši nekateri učitelji pri magistratu, ki za italijanščino agitirajo in slovenščino prezirajo. Poskušali so tudi predrugačiti volilni red (riforma elettorale) tako, da bi okoličani izgubili še bornih šest poslancev v mestno-deželnem zboru.

Po pravici, kakor nam je tudi vlada pripoznavala, imeti bi morala okolica 18 poslancev v m. dež. zboru. Da se pa ta naša pravica in tirjatev uniči, začeli so zvitimi naši nasprotniki uže od leta 1873. v deželnem zboru predlagati postavo o razširjanju mesta v spodnjej okolici! Naši poslanci (razen g. Burgstallerja) so ostro se protivili v deželnem zboru proti temu predlogu, tudi vlada od začetka ni hotela potrditi takega sklepa. Mnogo se je trudilo naše politično društvo »Edinost«, da se vladi dokaže krivica in škoda, katero bi okoličani trpeli, ako se okolica preveč

skrči in mestna črta preveč razširi. Zgotovljena nam je bila pomoč.

Mi smo bili za to, da se mesto nekoliko razširi, ter smo tudi vladi predložili načrt, do kam naj se nova črta potegne, ker vladi udanismo želeli, da si ona s tem okoristi, pa brez naše prevelike škode.

Magistratov načrt od leta 1879. gledé razširjanja mesta je bil ožji nego sedanjí od vlade potrjeni; da nismo protestirali proti prvemu načrtu in vlade prosili pomoči, gotovo bi danes bili manj na škodi, nego smo z novim načrtom razširjanja mesta. To nam kaže, da žalibog le Italijani nam lahko pomagajo, ali pa škodujejo! Vladi smo prosili, naj mestni načrt otesni, pa ona, ne vemo iz kake ljubezni do nas, je še celo dovolila, da se je mestna črta še bolj raztegnola.

Da pa naše č. gg. bralce seznanimo z novo mestno črto, hočemo na kratko topografično jo popisati. Pred nami leži potrjeni načrt tržaškega mesta in njega novih mej ali: Pianta della Città di Trieste secondo il pomerio sanzionato nell'anno 1884. kateri kaže novo črto tako le: V I. okraju v zgornjej Čarholi se začinja pri Lloydovem arsenalu od morja proti Navale Adriatico in stoji na cesti sv. Marka (via S. Marco) ter se zavije na cesti Via dell'Industria zadaj cerkve sv. Jakopa, potem se zavije na cesti Via dell'Istria proti sv. Mariji Majaleni zgornjej, preseče cesto in stoji v II. okraj v Rocolu Via Molino a vento, zadaj za hišami preseče potok: »torrente delle Settefontane«, dalje preseče cesto: Via delle »Settefontane«. Tukaj stoji v Kjadin in gre po Via Donadoni, Via Petronio, ter se na koncu Via Medja zavije na zgor, preseče cesti Via Porta in drži na levi strani siromašnice (Istituto) do konca ceste Via Michelangelo, globoko zadaj za bolnišnico (L'ospitale), drži po cesti Via Farnedo in zadaj za gimnastiko stoji v III. okraj. V Vrdeh gre po cesti rolah all'asseggo del Boschetto do »Bajle« »Rotonda del Boschetto«. Tukaj preseče cesto: »Corsia Giulia«, ter drži v potok S. Cilino (ki teče iz Vrdeh), zadaj za kmečkimi hišami. Preseče borjač Palki in stoji nekoliko na Vrdeh, preseče cesto, ki drži na Vrdeh Via dello Scoglio, nadaljuje zadaj za hišami ob cesti Corsia Giulia ter na levi strani nove šole in Via Kandler stoji v Kolonjo. Tukaj drži po cesti Via Cologna do hiš, potem se zavije in preseče novo cesto (Strada d'Oplina) ter stoji v Škorkljo. Drži zadaj za hišami ob novej cesti in zadene v središče desne strani vojške bolnišnice (L'ospitale militare) ter obkoli vse poslopje, nadaljuje zadaj za hišami ob novej cesti do desne strani Vedute Romagne, preseče klanec, ki drži v Škorkljo in gre zadaj za Villa Fontana do Piazza di Scoreola na starej cesti (Strada Commerciale) ter nadaljuje po starej cesti do Campo Belvedere, na desnej strani Rojanske cerkve stoji v IV. okraj. Prav pred cerkvoje v Rojano nadaljuje zadaj za vojašnico (kasarno), preseče cesto Martesina in stoji na Greto. Nadaljuje globoko zadaj za hišami ob Prosečkej cesti (Strada di Prosecco), preseče Greto in cesti v Miramar pri zadnjem molu (protu Barkovljani) do morja.

(Prav za prav od tu se začinja ta nova črta, pa opisali smo jo po okrajih, kakor je volilni imenik sestavljen. Ker po novih županjih so tudi novi okraj ustvarjeni, pa teh nočemo okoličani pripoznavati).

Če primerimo prvi magistratov načrt od l. 1879. s zadnjim potrjenim od leta 1884. vidimo, kakor uže rečeno, da s prvim bi naša okolica bila na boljšem, kajti v tem so izpustili Lloydov arsenal v I. okraju, in Dreherjevo pivarno (Fabbrica di Birra) v Vrdeh v III. okraju in mnogo drugih kmečkih zemljišč, katera so v zadnjem načrtu v novo mestno mejo pograbilí. Tako nas je vlada podpirala, da ni črte omejila, ampak še jo razširila od Via Kandler do Boschetta itd. . . .

Čudno, da ni vlada potegnola tudi Rojanske cerkve v novo črto; a cerkve so pasivne, da bi bila kaka tovarna, gotovo je ne bi bila izpustila! V finančnih zadevah je državi res v veliko korist preobitno razširjenje mesta, pa v političnih zadevah bo to vladi preglavice delalo in škodovalo.

Z novo črto razširjanja mesta je spodnja okolica popolnoma uničena, zdaj niti ni mogoče več misliti na ločitev od mesta. Ker je pa zgornja okolica pasivna in tudi težavno jo poluščiti, zato je časoma sam magistrat, oziroma deželni zbor, od mesta loči in h Krasu potisne. Potem gotovo zgubimo še teh bornih 6 poslancev, kakor smo zdaj zgubili pravico tirjati 18 poslancev.

Po starej mestnej črti je bilo mnogo Italijanov v našem volilnem imeniku, bili so v našej večini vtopljeni, zdaj oni pomnože mestne volilne razrede, posebno pa IV. razred; mesto zadobi mnogo novih volilcev in zarad teh gotovo pomnože se deže njih poslancev, in tako bo konec vsake naše pravice, žlje in tirjatev. Ostanemo na milost in nemilost mestnim očetom podvrženi kakor Irci angleškim lordom. Vse to pa zaradi tega, ker se premalo jemlje ozir na naše prošnje, želje i pravice, Lahom pa gredo povsod na roko.

Edina majhna korist, ki jo nam nova črta kaže, je ta, da se pomnoži število poslancev za slovenske šole v mestu. Pa tudi to bodo zvití sovražniki Slovincem znali uničiti. Saj je šlo, gre in pojde po njih željah.

Pa pride čas, ki reši tudi nas.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je prišel 1. t. m. v Budimpešt in bil na kolodvoru slovesno sprejet; drugi dan opoludne pa je odprl razstavo. V nagovoru na cesarja je rekel prestolnik Rudolf: Vse dežele krone sv. Stefana so se novoojačene združile k slovesnosti miru, ki daje domačim in drugim deželam sijajen izgled, kaj so Ogrí vsled modre cesarjeve vlade in navdušenega rodoljubja v kratkem času postali. Občudovanja vredni napredki vsestranskega kulturnega dela Ogrske so tu sestavljeni v pisano lesketajočoj podobi. Tudi avstrijske dežele in tuji narodi izrekó delavskeje moči Ogrske pravično pripoznanje. Cesar je odgovoril: Denašna svečanost nas more z odkritosrčnim veseljem navdajati, ona ima dokazati, da Ogrska v vsakem obziru zavzema vredno mesto mej kulturnimi državami. Cesar je želel razstavi popolen vspeh, ki naj bo mogočen spodbadek k vedno krepkejemu tekmovanju po potu marljivosti in blagonosnega dela ter je izrekel, da je razstava odprta. Na te besede je zagrmelo navdušeno eljen. Pri slovesnosti so bili udje cesarske obitelji, dostojanstveniki in diplomatični zastopniki. — Potem je cesar razstavo ogledal, voščil srečo prestolniku, kakor pokrovitelju razstave za sijajen vspeh, izrekel svojo zadovoljnost ministerskemu načelniku Tiszi za njegovo prizadevanje in govoril z več ministri. — 3. maja se je zopet cesar s prevzvišeno svojo rodbino več ur mudil v razstavi, natanko je ogledal in se prav zadovoljno o njej izrekel.

Volilno gibanje je uže v vseh deželah naše državne polovice bolj ali manj živahno. Dozdanji pojavi in prikazni so levice mnogo manj ugodni, nego pred šestimi leti. Na Dunaji skoraj brez dvoma zgubé levčarji nekoliko sedežev, en sedež jim skoraj gotovo vzame znani poštenjak demokrat dr. Kronawetter. — Na Moravskem so v velikem posestvu sklenoli nek kompromis, ki tudi levčarsko stranko zmanjša, pri vsem tem pa se tudi mi tega kompromisa ne moremo veseliti, ker poslanci te skupine bodo hodili po nekej lastnej poti, ki naša nikoli i nikakor ne more biti. Tudi na Českem, kder Velikonemci delajo največji hrup, utegne jim v nekaterih volilnih krajih izpodleteti. Gotovo je uže zdaj toliko, da levica zgubi veliko poslancev, desničar jih pridobi nekoliko in da se ojači neka srednja stranka, ki bo glasovala večkrat z desnico, nego z levico; a mi se te stranke, kakor smo uže rekli, prav nič ne veselimo.

Gledé šolskih počitnic je sklenol naučni minister, da se za letos nič ne predrugači v srednjih šolah na Dunaji, vodjem pa je dovolil, da smejo v vročih dnevih, posebno meseca julija, učenje za nekoliko ur skrajšati.

Knez Friderik Lichtenstein je 1. t. m. na Dunaji umrl;

Vnanje dežele.

Knez Aleksander Karadiorgievich je 3. t. m. v Temešvaru umrl. On je bil poprej srbski knez, sin slavnega Črnega Jurija, ki je v gorah zbral srbske sokole, ž njimi pobil velike turške vojske in svojo domovino ot-l turškega jarma ter prvi sedel na prestol osvobodjene Srbije. Aleksander je bil poklican na srbski prestol leta 1842, ko je bil izgnan Miloš Obrenović. Takrat je bila Srbija jako propala, on jo je še precej povzdignol s tem, da je zboljšal poljedelstvo, osnoval mnogo šol in močno povzdignol trgovino. V letu 1858 pa se je spril z skupščino in moral pobegniti na Ogrsko, kder si je nakupil velika posestva. Zapustil je dva sinova, izvrstna moža, katerih morebiti čaka še velika naloga v političnih bojih.

Mej Anglijo in Rusijo se naglo obrača vse na mir. Časnik »Daily News« od 1. t. m. poroča, da doslej ni poslala ultimatum

Angleška Ruskej, pa tudi Ruska ne Angleškej. Angleška vlada si ni osvojila Port Hamiltona; to vest je menda provzročilo to, da je neka angleška vojna ladja blizu Port Hamiltona zakotvena. »Standard« naznanja, da se prašanje, ali je Rusija postopala zoper pogodbo od 17. marcija predloží razsodbi katerej kronanej glavi, in da se ministerski svet v Gačini o tem angleškem predlogu posvetuje, čuje se, da se danski kralj izvoli za sodnika. — Časnik »Daily News« poroča dalje 2. t. m., kakor pravi, iz popolnoma zanesljivega vira, da car zelo želi, da se mir če la mogoče ohrani in on se ujema z angleškim nasvetom, naj se razsodba prepusti katerej kronanej glavi. — »Petersburger Zeitung« pa je zvedela iz zanesljivega vira, da je vojna odvrnena. Vse diplomatično pogajanje je le še umikanje angleške vlade, da obvaruje svojo dostojnost. — 3. t. m. poroča »Agence Havas« iz Londona, da je ruski odgovor v London dospel in da je predlog gledé razsodbe sprejet. Razprave se nadaljujejo, poboganje je skoraj gotovo. Sodnik bo de danski kralj, ali pa nemški cesar.

Poročila od 4. t. m. obečajo mir. »Times« pravijo, da ruski odgovor odobrava, da se na angleških predlogih dalje razpravlja, da se pa ne ujema s častjo vojske, da bi se podvrgli dogodki od 30. marcija razsodbi drugih. »Agence Havas« naznanja, da je angleška vlada sprejela ruske predloge. V angleškej zgornjej zbornici je Granville izjavil, da ruska vlada želi, da se poravna navskrižje, ki je nastalo iz boja pri Aktepe, in da se angleška vlada z rusko v tem ujema, da ne bi bilo prav, da bi se obojestranski hrabri častniki klicali pred sodbo. V ta namen je najbolje, da se prepusti razsodba kakej kronanej glavi, da se nobena stran ne razžali. Obe vladi ste pripravljene in voljni, zopet pričeti razprave o mejnej črti; ta razprava utegne imeti toliko boljši vspeh, ker avfganski emir temu ni protiven. Ruska vlada je tudi izrekla, da ima voljo, rusko vojsko umakniti iz prepirnega ozemlja mej tem, ko se bodo tam vršili ogledi zastran določitve meje. Gladstone je spodnjej zbornici enako govoril.

V italijanskej poslanskej zbornici je 4. t. m. izjavil Mancini, da v sredo (danes) odgovori na interpelacijo o kolonijalnej politiki.

Nemški državni zbor razpravlja predlogo o borsnem davku.

V Masavahi se italijanskej vojski godí slabo. Abisinski kraljeje Italijanom sovraženi, njegovi vojaki so posedli Keren in bogosko visoko ravan, in tako so Italijani v Masavahu in drugih zasedenih krajih skoraj popolnoma zaprti.

Angleži so vendar le, kakor se poroča iz Tjensina v »Times«, zasedli Port Hamilton. Kitajska vlada protestira zoper to zasedenje, ker žali samostalnost Koreje.

DOPISI.

Iz Hrenovske fare 26. aprila 1885. Redko kedaj se v Tvojih predalnih draga nam Edinost, čita kakšen dopis iz naše fare. Ker pa se te dni od nas poslavlja predčestiti gospod Josip Zulokar, kaplan, hočem danes jaz k njegovemu slovesu par vrstic napisati.

Ta gospod je bival mej nami 3 in pol leta, k nam je prišel iz bližne Planine. Z veseljem smo ga o njegovem prihodu pozdravili, veselí smo ga bili skoz vse čas ko je mej nami bival. I on tako se nam je prikupil, da ga bodedo prav teško pogrešali. Zdaj pa, ko se od nas poslavlja, še le prav poznamo, kaj nam je bil, koliko nam je bil on vreden. Koliko ljubezen smo do njega imeli, to se je najbolj pokazalo danes, ko je gospod v cerkvi z lece slovo jemal. K desetej maši, katero je gospod daroval, prišlo je od blizo in daleč iz obširne naše fare ljudstva, da je bila cerkev prav natlačena s pobožnim ljudstvom. Kadar pa se je gospod prikazal na leco, tedaj smo mi v-i, ki smo vedeli uže za njegovo premeščenje, s žalostnim srcem poslušali glas Božje besede iz njegovih ust, ker smo vedeli, da preljubljeni gospod kaplan k malo iz naše fare odide. In potem, ko se je gospod začel poslavljeti od nas, ni bilo očesa, ki bi bilo se moglo solz vzdržati. Bili smo vsi ganjeni in šle so nam gospodove besede k srcu. Priljubljen je bil gospod v šoli pri mladini, v spovednici, na prižnici in povsod. Priljubljen je bil v vsakej še tako prostej hiši. Ni se ognol ne otroka, ne berača,

koliko slabše postale. *Petrolje* — še vedno na f. 9.75. *Domači pridelki* — zanemarjeni; za fižol ni nobenega prašanja, za maslo malo. *Les* — jako obrabtan in iskan po viših cenah. *Sen* — dobro konjsko f. 1.40 do 1.70. volovsko f. 1.80 do 1.90.

Borsno poročilo.

Borsa sicer mlahova, ali zaupanje v mir se je vrnilo in kurzi državnih in tudi drugih papirjev se sopeset vzdigujejo, mejtem ko kurzi valut padajo. Mi smo vedno trdili, da so Angleži le malo porožljali se sabljo.

Dunajska Borsa

dne 5. maja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	81	gld	90	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	82	•	25	•
Zlata renta	107	•	75	•
5% avst. renta	97	•	95	•
Delnice narodne banke	851	•	—	•
Kreditne delnice	288	•	40	•
London 10 lir sterlin	124	•	60	•
Napoleon	9	•	83.50	•
C. kr. cekini	5	•	84	•
100 državnih mark	60	•	90	•

Poslano.*

Podpisani odgovarja na dopis iz Trebiš v cenjenem listu Edinosti št. 34, da gospod ki ga je pisal, ni poznal resnice. Če tudi je neka agitacija proti g. Živcu, vender ni res, da se Trebenci love z raznimi obeti, da nam bo g. Burgstaller za zvonove pomagal. Kako bi mogli pričakovati pomoči od tega gospoda, da bi nam pomagal doseči podporo iz občinske denarnice, ker zvonovi nam pridejo zadnje dni t. m., takrat pa gotovo še volitve ne bodo razpisane, in ko bi to res bilo, kakor dopisnik pravi, mi bi bili enaki onim lovcom, ki so na kožo pili, predno so medveda videli. Saj še s g. Burgstallerjem od nas nobeden govoril ni po zadnji nezaupnici. Kar zadeva volitev za mestni zbor, drže Trebenci vedno z Openci, kar se tiče pa volitve za državni zbor, vselej smo glasovali z okolico, pa kaj bom še našteval, saj dopisnik sam pravi, da so v nedeljo g. Živca vsi volilci dobro sprejeli in mu izrekli zaupanje, še pa v vsakej vasi par volilcev gospodu Živcu nasprotuje, tedaj ni nobene dvombe, da ne bude izvoljen — nadalje pravi dopisnik, da so Trebenec hoteli napraviti pevsko društvo, tudi to ni nič res, ampak fantje so prosili učitelja, da bi jih naučil par narodnih pesmi, učitelj je tudi bil pripravljen ustreči njih želji, nasprotovali pa so temu precej prvi večer cerkveni pevec in nekateri so celo rekli, da odstopijo od cerkvenega petja, ker obe stranki so hoteli biti za se. Da ne bi prepri narasli, zato s-m g. učitelju svetoval, naj se prepri v mir spremene in res g. učitelj valed tega ni ene ni druge stranke učil. To je bilo vse moje

* Za takova članke je uredništvo toliko odgovorno, kolikor mu dotični zakon veleva. Uredn.

pretenje, katero mi dopisnik očita, in zato mu svetujem, naj se prihodnjič bolj na resnico ozira.

Trebče, 1. maja 1885.

Valentin Kralj, vaški župan.

V 15. in 16. številki goriške »Soče« od dne 4. in 47. aprila t. l. se pritožujeta dva dopisnika, eden z desnega brega Soče, drugi z levega, kaka krivica se je zgodila narodu in kobaridskim rojakom, da se je poštarska služba v Kobaridu dala poštnemu opravitelju gosp. Paliski, ne pa kakemu kobaridskemu prosilcu. Gospoda dopisnika imata v tej zadevi jako čudne nazore in prisiljen sem v obrambo poštarskega stanu njima pojasniti, da po postavi od dne 19. aprila 1872. leta ima se pri podelitvah poštarskih mest v prvi vrsti ozirati na poštno opravilje, ki imajo posebno spretnost v poštarskem službovanju.

Izmej prosilcev je imel gotovo za razpisano mesto največ sposobnosti gosp. Paliska. On je bil tudi kot c. k. vojak v vojni težko ranjen in se ni čuditi, da je on počito dobil in da se na prosilce, ki niso poštarskega stanu, ni moglo ozirati. Ni li pravično, da se prosilcem poštarskega stanu, ki so užje po poklicu edini za poštarska mesta sposobni, dajo tudi pošte z dobro plačo! Ali naj bi se poštnim opraviteljem dajale le one pošte s tako majhno plačo, da bi, ako nemajo drugega zaslužka, izhajati ne mogli?

Bi li bilo pravično, da bi se dobre pošte dajale ljudem, ki se za poštarsko službovanje nikdar brigali niso in katerim je le dobra plača na srci? To gosp. dopisnikoma v blagovoljni prevdarek brez vsake na dalje polemike.

Dolenji Logatec 1. maja.

Adolf Mulley,

c. k. poštar in predsednik društva poštarjev in poštnih opraviteljev na Kranjskem, Primorskem in Dalmatinskem.

Hiša

v jako prijetnem kraju v Logu blizu Rimljan na progi, kder bude držala železnica Hrpele-Trst z lepim vrhom in vinogradi, da se v najem ali pa proda. Sobe so vse preskrbene s hišno opravilo. Natčinaje se izve pri G. B. Anvli mirodilničarju lesni trg ali pa tuji v Logu.

Javna zahvala.

Vsem tistim prijateljem in znancom iz Vertolbe in drugih krajev, ki so v tako velikem številu mojemu rancemu nepozabljivemu očetu zadnjo čast skazali, izrekam s tem svojo najtoplejšo zahvalo.

Trst, 5. Maja 1885.

Dr. Bizjak, advokat.

Visoko častiti gospod!

Zapusiti sem moral mojo družino za 8 dnij. Pri odhodu pustil sem svojo rodovino popolnoma zdravo. Čez osem dnij sem se vrnil in glaj žena in otroci so bili bolni. Najbolj nevarno bolna je bila pa najmlajša hčerka, katera kar je zavžila je zopet izbljuvala, vrhu tega pa imela še veliko drisko. Dva zdravnik sta jo zdravila, ali vse zastonj. Oba sta obupala, da otrok kdaj še ozdravi. Jaz sem jej hitro dal eno žlico dr. Rosa življenskega balzama, in sem jej vsaki dan še tri žlice dal. Čudo Bože! Otrok mi je v treh dneh popolnoma ozdravil. Kar dva zdravnik nista mogla storiti, dosegel je Vaš dr. Rosa življenski balzam in rešil sem svojega otroka gotove smrti. Vašemu blagorodju se jaz ne morem dovolj zahvaliti. Mojo zahvalo do vas pa spremilja še zahvala do Boga. V korist družih ljudi Vas prosim, da priobčite to mojo spričevalo. Z odličnim spoštovanjem

Budapešta v mesecu avgustu 1884. leta.

Visoko spoštovani gospod!

Iz srca Vam izrekam svojo najstromejo zahvalo za dr. Rosa življenski balzam, s kojega pomočjo sem rešen dolgo trajajoče bolezni v želodcu. Uže sem obupal, da kedaj še ozdravim. Se enkrat mojo najstromejo zahvalo. Z spoštovanjem

Maribor na Spodnjem Štajerskem. Ferdinand Leitner, dimnikar.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni i njih nastopke.

Ohranitev zdravja

je odvisna zgoli od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker ta je glavni pogoj zdravja in telesnega in dušnega dobrega čutenja. Najbolj potrjeno **DOMAČE ZDRAVILLO**, prebavljanje vrediti, doseči primerno mešanje krvi, odpraviti pokvarjene nezdrave krvne dele, to je užje več let sploh znani in priljubljeni

dr. ROSA življenski balzam.

Napravljen iz najboljših zdravniško najkrepkejših zdravilskih zelišč, potrjen je posebno kakor gotova pomoč pri vseh slabostih prebavljanja, posebno pri presešanju, po kislem dišečim riganju, napenjanju, bivanju, pri bolečinah v telesu in želodcu, želodčnem krču, prenasbanju želodca z jedmi, zasliženju, krvnem navalu, hemeroidah, ženskih boleznih, boleznih v črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja vso delalnost prebavljanja, dela zdravje in čisto kri in bolno telo dobiva zopet poprejšno moč in zdravje. Vsled te izvrstne moči je postal gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se sploh razširil.

1 steklenica 50 kr., dvojna steklenica 1 gl. Na tisoče pohvalnih pism lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povesdi izrečno dr. Rosov življenski balzam iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi zah tvojajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rosovega življenskega balzama.

Pravi dr. Rosov življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi izdelalca B. Fragner-ja lekarna v črnom orlu v Pragi, Ecker der Spengergasse Nr. 205-3.

V TRSTU: P. Prendini, G. Foraboschi, Jak. Scavallo, Ed. von Leitnerburg, Ant. Sattina in K. Zanetti, lekarničarji.

V GORICI: G. Cristofolini, A. pl. Girioncoli, G. R. Pantoni, R. Kürner, lekarničarji. V OGELJI: Damaso d'Elia.

V LJUBLJANI: G. Pi colli i J. Svoboda, lekarničarja.

V ZAGREBU: C. Arasin, lekarničar.

Vse lekarne in večje trgovine s materialnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste. Ako se ženam praš vnamejo, ali strdijo, pri belah vsake vrste, pri tuih, gnolnih tokih, pri trvu v prstu in pri nohtih, pri glazah, oteklinah, pri iznačenju, pri moraki (mrvi) kosti zoper revmatične oteklino in putiko, zoper konicno vnetje v kolensih, rokah, v ladjih, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mršesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo. Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; ker pa ven teče, potegne mazilo v kratkem soo gnolico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej se zaceli dokler ni vsa bolna gnolica ven potegnena. Tudi zabrani ras divjeja mesa in obvaruje pred anetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem ko se le se mazilo na nje prilepi. 6-20

Skatljica se dohoda po 25 in 35 k. Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskušah kot najzanesljivejšo sredstvo znano, odstrani naglušnost in po njem se dobi tudi popolno užje zgubljeni sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.

ŽELODČNE BOLEZNI

Je mogoče HITRO in POPOLNOMA ozdraviti

JERUZALEMSKEM BALZAMU

edini in nedosegljivi želodčni pijači.

Da si človek izvoli pravi lek proti želodčnim boleznim, pač ni tako lahko, posebno dandenes, ko v trgovini prodajajo vsakovrstne enake leke.

Večina raznih kapljic, izlečkov itd., kate se občinstvu kakor pravi čudeži priporočajo, niso nič drugega, nego škodljiva zmes.

Edini Jeruzalemski balzam si je zagotovil valed sv. je priproste sestave, odločno oživljuje in želodčne žive hitro krepčalne med pravico prednosti nad vsemi dosedaj v tej stroki poznanimi zdravilami, kar dokazuje tudi se vsakim dnem-veče prašanje po njemu. Ta balzam bogat na delajočih snovih kineške robarbare, katera korenika je poznana zaradi njene ugodnega upliva na prebavljenje ni čiščenje, je zanesljivo sredstvo proti težavam v želodcu odvisnim od slabega prebavljanja; zato pa ga vsi strokovnjaki in zvedenci priporočujejo proti neješnosti, zabasanju, smrdljivji sapi, gnjusu, riganju, bacanju, proti hemoroidalnem trpljenju, zlatenici in vsakej bolezni v črevesju.

Steklenica z navodom vred stane 30 novcev.

GLAVNA ZALOGA v LEKARNI

G. B. PONTONI

v GORICI.

Zaloga: v Trstu v lekarni G. B. Roris, na Reki v lekarni al Redentore, G. Gmeiner, v Korminu v lekarni A. Franzoni, v Tominu v lekarni E. Palisca.

Švicarska ČOKOLADA in CACAO

iz tovarne AMED. KOHLER & FELS v LAUSANNE (Švica)

Odklikovano z in-udaljnimi pravga reda. Gmeinalni posredovalni za Avstrio-Ogrsko IX. Berggasse št. 18.

Švicarska Čokolada in CACAO.

LA FILIALE IN TRIESTE
dell' i. r. priv.

Stabilimento Austr. di Credito
per commercio ed Industria.

VERSAMENTI IN CONTANTI
Banconote:

3 1/2%	annuo interesse verso preavviso di 4 giorni
3 1/4%	• • • • • 8 •
3 1/2%	• • • • • 30 •

Per le lettere di versamento attualmente in circolazione, il nuovo tasso d'interesse comincerà a decorrere dalli 27 corrente, 31 corrente e 22 Novembre, a seconda del rispettivo preavviso

Napoleoni:

3 1/2%	annuo interesse verso preavviso di 30 giorni
3 1/4%	• • • • • 3 mesi
3 1/2%	• • • • • 6 •

Banco Giro:
Banconote 2 1/2% sopra qualunque somma Napoleoni senza interessi

Assegni
sopra Vienna, Praga, Pest, Bruna, Troppavia, Leopoli, Lubiana, Hermannstadt, Innsbruck, Graz, Salisburgo, Klagenfurt, Fiume Agram, franco spese.

Acquisti e Vendite
di Valori, divise e incasso coupons 1/2%.

Antecipazioni
sopra Warrants in contanti, interesse da convenirsi.
Mediante apertura di credito a Londra 1/2% provvigione per 3 mesi.
• effetti 6% interesse annuo sino l'importo di 1000 per importi superiori da con-

Trieste, 1. Ottobre 1883 (2) —

C. k. priv. tovarna **L. Tedesco & C.**
DUNAJ.
Tovarna v Požunu V Trstu Corso 709-2.

VELIKANSKA ZALOGA
popolnoma izdelanih oblek za gospode in spalnih sukenj, obleke za dečke in majhne otroke, plašče in obleke za deklice in otroke v najelegantnej in najnovejši modi.

Odklikovan na vseh svetovnih razstavah radi velike elegancie, solidnoga dela in posebno nizke cene svojih izdelkov.

Vsa obleka je po najnovejši modi uprava to izdelana iz najmodernejše robe, kakor pri vsem tem jako cene, akoravno fine in izvenredno fine vrste, vedno v vseh velikostih na razpolaganje, po čudno nizkej 8-24 stalnej tovariški ceni!

Filiala pri **Al. Eisenstädter** v TRSTU Corso št. 709-2.

Tovarna v Prosnicah

Po najnižjej ceni!!

ZALOGA

Rimljanskega žveplja za žvepljanje trt

pri firmi **FRATELLI ZERNITZ**
ULICA DEL TORRENTE št. 2
(poleg tiskarne Dolenc).

Komoditeta in ekonomija zadnja novost.

Pečati z avtomatičnim aparatom so dobro rabljivi zaradi natančnosti in hitrosti, s katero se more tiskati z njimi in zaradi trajnosti, ali vendar se preveč stanajo. Pečati na roko so bolj ekonomični, ali trebajo preveč postranskih priprav.

Elegantni avtomatični pečat »Merkur« kakor je tukaj naslikan pa ima vse prednosti avtomatičnih pečatov, a zaradi priprave konstrukcije in lahkote stane le fr. 3.50.

Novi pečat MERKUR z avtomatičnem barvilom dobi se le v 61-20

odlikovanem grafičnem zavodu **H. FREISINGER-JA**
Lloyda palača ulica „Mercato vecchio“ 4
V TRSTU.

